

Hvorvidt det er berettiget, som flere af Udvalgets Medlemmer have sagt, at Oplysningerne ere utilfredsstillende, og at Overslaget og Tegningerne ikke i Detailerne ere saa oplysende som muligt, skal jeg ikke afgøre, det kan godt være, men det ved jeg ikke. Men jeg synes alligevel, at der er gjort god Rede for hver enkelt Ting. I hvert enkelt Fag er der indgivet Tilbud; men, som sagt, jeg synes, at de, som jeg før oplyste, ogsaa ere urimelig høje. Da jeg ved Finanslovens 2den Behandling fremdrog den Sag, at vi i Regelen her bygge temmelig dyrt, fik jeg Tilslutning fra mange af Tingets ærede Medlemmer, og endog Udvalget gav mig Medhold, idet Ordføreren udtalte, at det var ikke noget nyt, men det var noget, Udvalget stadig havde sin Opmærksomhed henvendt paa, og det vilde rette en Henvendelse til Ministeren, for at vi endelig kunde komme bort fra denne Fremgangsmaade. Da vi for kort Tid siden havde „Hananov“ Skovriderbolig til Forhandling, mente jeg ogsaa, at Udgifterne kunde have været noget mindre, men Finansudvalget, der havde haft Sagen for, var kommet til det Resultat, at de foreslaaede Udgifter vare nødvendige. Derimod mente Udvalget, at Byggeforetagendet ikke var praktisk indrettet. Den samme Opfattelse have vist flere faaet. Foranstaltningerne have ikke alene været dyre, men Indretningen ogsaa upraktisk. Det er dog ogsaa Ting, der maa tages i Betragtning.

Jeg finder derfor Anledning til at henstille, om vi ikke skulde gaa frem paa en anden Maade. Jeg henstillede, da vi toge Sagen frem ved Finanslovens 2den Behandling, til den højtærede Minister om ikke alene at fremkomme med Arkitektens Overslag, men forud at udbyde Arbejdet til Licitation. Jeg mener, at vi burde gaa et Skridt videre, maaske endog saa vidt, at vi nedsatte en Kommission i denne Sag; thi ikke alene bygge vi dyrt, vi bygge heller ikke forsvarligt og godt, og vi ere dog alle enige om, at skal der bygges dyrt, skal der ogsaa bygges forsvarligt og godt.

Vi hørte ved Finanslovens 3die Behandling, som vi adskillige Gange have hørt, hvorledes det gaar med nogle Byggeforetagender, der ikke have været forsvarligt udførte, eller hvor Materialet ikke har været godt. Vi have ved Finanslovens 3die Behandling maattet bevilge ikke ganske smaa Summer til to Kirker, dels fordi Materialerne vare mindre gode, dels fordi Udførelsen var daarlig. Staten har jo sit

Tilsyn gennem en tilsynshavende, der beskikkes, vel sagtens en Arkitekt, jeg ved ikke saa nøje, hvorledes det gaar til. Vedkommende rejser vel rundt i Landet og tilser baade selve Arbejdet og Materialerne. Men sikkert og vist er det, at begge Dele tidt ikke blive saa forsvarlige og gode, som man kunde vente efter de store Summer, vi bevilge. Naar en By eller en Landkommune bygger, udvælger den selv en Kommission eller tilsynshavende med Byggeforetagendet.

Jeg finder her Anledning til at henstille saavel til den højtærede Minister som til det høje Ting, om vi ikke skulde tage under velvillig Overvejelse, om en saadan Fremgangsmaade ikke var rigtig og klog af Hensyn til det ønskelige i at komme bort fra de urimelig høje Priser og for at faa selve Bygningerne praktisk indrettede og virkelig godt og forsvarligt byggede.

Lohmann: Som Medlem af det Udvalg, der har haft Lovforslaget til Behandling, ønsker jeg blot for en Ordens Skyld at anbefale Tinget at stemme for den af Udvalget foreslaaede Ændring og dermed for Lovforslagets videre Fremme. Som det i Gaar blev fremført af forskellige Talere, har der i Udvalget været fuldstændig Enighed ikke blot om Sagens Godhed, men ogsaa om, at de foreslaaede Foretagender jo ere noget dyre. Imidlertid har jeg lige fra første Færd været saa temmelig paa det rene med, at ville vi have Loven i Aar, vilde det neppe lykkes os at komme til væsentlige Nedsættelser, og jeg maa sige, at efter at vi ved Udvalgets Besøg ude paa Statens Seruminstitut ude paa Amager have taget Bygningerne der i Øjesyn, er det blevet mig endnu mere klart, at saadanne Byggeforetagender, hvorom der her er Tale, nødvendigvis maa koste mange Penge, og da jeg nu har Erfaring for, hvor megen Pris vore Kreaturopdrætttere og Kreaturholdere sætte paa den paagældende Serum og paa at faa Lovforslaget gennemført, har jeg hele Tiden holdt paa, at vi skulde helst om muligt tage Loven, som den er. Naturligvis paaskønner jeg i høj Grad Landbrugsministerens Imødekommen med Hensyn til at holde Omkostningerne saa langt nede som muligt, og jeg har jo ogsaa tiltraadt den foreslaaede Ændring, som gaar ud paa at begrænse Udgifterne til 324,000 Kr. Denne Ændring er jo i og for sig ikke væsentlig, men helt betydningsløs er den dog heller ikke, saa jeg har med Glæde kunnet tiltræde den.